

Για το εργατικό δυστύχημα στα Λιπάσματα Καβάλας

Στις 21/12 ένας 30χρονος εργάτης έχασε τη ζωή του εν ώρα εργασίας στο εργοστάσιο Λιπασμάτων Καβάλας. Πιο συγκεκριμένα, το εργατικό δυστύχημα συνέβη κατά τη διάρκεια εργασιών συντήρησης μηχανήματος το οποίο εκείνη τη στιγμή βρισκόταν σε λειτουργία. Πρέπει να σημειωθεί πως σωματεία και εργατικές ενώσεις προειδοποιούν καιρό τώρα πως το συγκεκριμένο εργοστάσιο, οι εργάτες αναγκάζονται να ανταπεξέλθουν κάτω από άθλιες συνθήκες ασφάλειας και προστασίας, σε ένα περιβάλλον με υλικά υψηλής επικινδυνότητας, με επακόλουθη τη μεγάλη πιθανότητα σοβαρού ατυχήματος.

Ο θάνατος του 30 εργάτη στην Καβάλα αποτελεί συνέχεια πληθώρας εργατικών δολοφονιών. Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως τέτοια περιστατικά έχουμε βιώσει και στην περιοχή μας. Η ξανθιώτικη εργατική τάξη έχει βιώσει αμέτρητα εργατικά ατυχήματα είτε στην τοπική της βιομηχανία είτε στο εξωτερικό. Δεν ξεχνάμε το θάνατο δύο μεταναστών εργατών στην Γερμανία στις 24 Νοέμβρη και στις 6 Δεκέμβρη. Ούτε και το σοβαρό εργατικό ατύχημα στα «Πλαστικά Θράκης», όπου λόγω ελλειπών μέτρων ασφαλείας, εργάτης τραυματίστηκε σοβαρά.

Και η λίστα δεν τελειώνει εδώ. Θυμόμαστε το θάνατο του 47χρονου εργάτη και τον τραυματισμό άλλων δύο, όταν καταπλακώθηκαν από σκυρόδεμα τον Ιούνιο του 2020 στο εργολαβικό συνεργείο της ΑΚΤΩΡ. Στο ίδιο εργοτάξιο, ένας 23χρονος εργάτης είχε χάσει τη ζωή του 6 μήνες πριν το συγκεκριμένο περιστατικό. Η ίδια εταιρεία σχετίζεται και με το θάνατο τριών εργατών στα Γυμνά Ευβοίας το Μάρτιο του '21 κατά τη διάρκεια επισκευών σε κολώνες της ΔΕΔΔΗΕ. Επιπλέον, δεν πρέπει να ξεχνάμε τον πρόσφατο θάνατο του 57χρονου υδραυλικού που καταπλακώθηκε από μπάζα, εν ώρα εργασίας σε οικοδομή της πόλης πριν 2 μήνες. Τέλος, να θυμηθούμε την εργατική δολοφονία στο εργοστάσιο της ΕΛΒΙΖ στο Πετροχώρι Ξάνθης, όπου οδηγός φορτηγού έχασε την ζωή του τον Ιούνιο του 2020.

Τα τελευταία χρόνια τα ατυχήματα εν ώρα εργασίας όλο και πληθαίνουν και η εργατική τάξη δε προλαβαίνει να μετράει τα θύματα της. Τα περιστατικά αυτά δεν αποτελούν την εξαίρεση στον κανόνα, αλλά τον ίδιο τον κανόνα. Την εργασιακή πραγματικότητα, δηλαδή, με την οποία ερχόμαστε αντιμέτωποι, ανεξάρτητα από το είδος εργασίας ή τον κλάδο στον οποίο απασχολούμαστε. **Εργάτες δουλεύουν σε εργοστάσια και εργοτάξια χωρίς τις απαραίτητες προφυλάξεις, διανομείς θυσιάζονται στο βωμό της άμεσης παράδοσης, εμπορούπάλληλοι και εργάτες στον τομέα του επισιτισμού λυγίζουν από την πολύωρη ορθοστασία.**

Οι συνθήκες εργασίας ήταν ανέκαθεν αυτές, πάντα επιβαλλόμενες από την πλευρά της εργοδοσίας και με σκοπό το μέγιστο κέρδος αυτής. Το νομοσχέδιο Χατζηδάκη επισφραγίζει όλες τις υπάρχουσες αυθαιρεσίες και εγκληματικές τακτικές που εφαρμόζονται εδώ και χρόνια. Η 10ωρη και εντατικοποιημένη εργασία, οι απλήρωτες υπερωρίες, η δουλειά την Κυριακή, η επισφάλεια και το σύστημα free-lancing που επεκτείνεται σε ολόενα και περισσότερους τομείς, τα ελαστικά ωράρια και οι απανωτές βάρδιες, η δουλειά τη νύχτα, η αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης αποτελούν πλέον τις «νόμιμες» εργασιακές συνθήκες. Σε όλα αυτά έρχονται να προστεθούν και τα ελλιπή (αν όχι ανύπαρκτα!) μέτρα ασφαλείας. Η γρήγορη και φθηνή διεκπεραίωση της δουλειάς ιεραρχείται πιο ψηλά από τις συνθήκες εργασίας στις οποίες δεν εξασφαλίζεται ουσιαστικά κανένα μέτρο υγιεινής και ασφάλειας, σε αντίθεση με τις υπογεγραμμένες συμβάσεις όταν και όπου αυτές υπάρχουν.

Απέναντι και κόντρα σε όλα αυτά οφείλουν να σταθούν οι αγώνες και οι διεκδικήσεις των εργαζομένων. Λαμπρό παράδειγμα οι εργαζόμενοι της COSCO στο λιμάνι του Πειραιά και οι

εργαζόμενοι στην e-food. Με όπλο τη συνέλευση και την απεργία και με όχημα την ταξική ενότητα, έβαλαν φραγμό στα σχέδια των αφεντικών τους. Τη σκυτάλη της ταξικής πάλης αναλαμβάνουν οι εργαζόμενοι της Μαλαματίνας που εδώ και μήνες παλεύουν ενάντια στις απολύσεις 17 συναδέλφων τους και την εργοδοτική αυθαιρεσία. Ενάντια στις επιταγές των αφεντικών τους και παρά την άγρια καταστολή από τα ΜΑΤ και τη συκοφάντηση από τα αστικά ΜΜΕ, οι απεργοί της Μαλαματίνας δείχνουν το δρόμο.

Ζούμε σε μια εποχή που οι ανάγκες της τάξης μας βρίσκονται συνεχώς στο απόσπασμα. Η πρόσβαση στην υγεία και την παιδεία, οι ανατιμήσεις στο ρεύμα και τη θέρμανση αποτελούν τον διαρκή καθημερινό αγώνα για την κοινωνική βάση.

Την ίδια ώρα που η αστική τάξη ψάχνει νέους τρόπους κερδοφορίας στις πλάτες της κοινωνικής βάσης προετοιμάζοντας τη για πόλεμο, την ίδια ώρα που το κράτος στρώνει το έδαφος για ολοένα και μεγαλύτερη η εξαθλίωση της τάξης μας, μοιράζοντας «δελτία σίτισης», οι αγώνες τους αποτελούν φωτεινό παράδειγμα πως οι αγώνες μας είναι δίκαιοι και πως αν οργανωθούμε απέναντι στα αφεντικά μας θα νικήσουμε.

Να οργανωθούμε στους χώρους δουλειάς, στις εργατικές συνελεύσεις και στα σωματεία μας. Να παλέψουμε ενάντια στα νομοσχέδια και την τρομοκρατία των αφεντικών που μας φέρνουν όλο και πιο κοντά στον εργασιακό μεσαίωνα και μας υποχρεώνουν να ζούμε μέσα στην εξαθλίωση. Να διώξουμε τον φόβο και να διεκδικήσουμε δουλειά με δικαιώματα και συνθήκες εργασίας που δε θα μας κάνουν να φοβόμαστε για το αν θα καταφέρουμε να γυρίσουμε σπίτι απόψε.

ΝΑ ΜΗ ΘΡΗΝΗΣΟΥΜΕ ΑΛΛΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΣΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ!

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΜΕ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ, ΜΕ ΣΤΗΣΙΜΟ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ!

ΝΙΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ΣΤΗ ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑ!

ΟΙ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥΣ!

ΜΟΝΟ ΑΝ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ!

